

nerisk Smitte helt ud bringes til Anvendelse overfor danske Søfolk paa danske Skibe; under Kønssygdomme indbefattes i Overensstemmelse hermed ikke blot Syfilis som foreslaaet i Udkastet, men enhver af de Sygdomme, der omhandles i sidstnævnte Lov.

Det ligger i Sagens Natur, at Bestemmelsen i § 28, sidste Stykke, i den her foreslaaede Affattelse, der betegner et meget betydningsfuldt hygiejnisk Fremskridt, er ensbetydende med en forøget økonomisk Forpligtelse for Statskassen, og allerede af denne Grund udgør Reglen i § 26, 2det Stykke, om Adgangen til at foreskrive Lægeundersøgelse af Skibsmandskab et nødvendigt Supplement til Bestemmelserne i nærværende Paragraf.

Til § 30.

Den fra Kommissionsudkastet lidt afvigende Affattelse af Paragraffens 1ste Stykke betegner formentlig en i praktisk Henseende heldigere Regel. Paragraffens 2det Stykke er sammenhørende med sidste Stykke i § 28.

Til § 31.

De i § 31 foreslaaede Bestemmelser slutter sig nøje til de forudgaaende Regler i det foreliggende Afsnit om Sygepleje og Begravelse. Medens Grundreglen henholdsvis i §§ 27 og 29 ubetinget fastslaar Skibsførerens Førstepligt til at sørge for, at den syge Sømænd ikke lades i Stikken, og drage Omsorg for Begravelsen i Tilfælde af, at Sømænd dør, angiver Bestemmelserne i §§ 28 og 30 Grænsen for Rederens økonomiske Forpligtelser med Hensyn til Pleje og Begravelse og dermed altsaa tillige det Skæringspunkt, ved hvilket disse Forpligtelser overflyttes til Sømænd selv eller — hvis denne er dansk og blottet for Subsistensmidler — til det Offentlige. I Overensstemmelse hermed foreslaas det i § 31, 1ste Stykke, dels at Skibsføreren, naar han i Udlandet maa efterlade en syg Sømænd til Konsulens Forsorg, paa dennes Forlangende er pligtig at stille Sikkerhed for de Udgifter, som paahviler Rederen efter Reglerne i de fornævnte Paragraffer, dels at de Hyrebeløb, som Sømænd maatte have tilgode, overgives til Konsulen, saaledes at Sømænd, saalænge han er under Konsulens Forsorg, ikke kan raade over saadant Hyrebeløb uden dennes Samtykke. Det sidste Led i Bestemmelsen, der tilsigter at sikre, at Statskassens Risiko ikke unødigt forøges, staar, som det vil ses, i nøje Sammenhæng med Reglen i § 21 om Adgangen til at tilbageholde indtil 2 Maaneders Hyre

indtil Fratrædelsen, naar Skibet anvendes udenfor europæisk Fart. For Fuldstændighedens Skyld skal tilføjes, at da Hensynet til den syge Sømænd stedse bør være det afgørende, forudsætter man, at den Omstændighed, at en Skibsfører nægter at opfylde den ham paahvilende Pligt til at stille Sikkerhed, i intet Tilfælde kan berettigede Konsulen til at afvise den syge.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke, efter hvilken Rederen har Ret til Erstatning, naar Skibsføreren ikke har kunnet erholde Bistand af dansk Konsul og i den Anledning har maattet gøre Udlæg for dansk Sømænd til Pleje, som ikke paahviler Rederen, er med en uvæsentlig Ændring i Overensstemmelse med Kommissionsudkastet.

I 4de Stykke foreslaas, at Reglen i 3die Stykke om Godtgørelse for Udlæg til Pleje skal komme til Anvendelse ogsaa med Hensyn til fremmede Søfolk paa danske Skibe, naar Skibsføreren ved behørig Lægeattest kan bevise, at Landsættelsen var en Nødvendighed enten af Hensyn til den syge Sømænd selv eller de ombordværende. Reglen herom giver umiddelbart en forøget Betydning for den Syge selv, men har sin væsentligste Betydning som Værn om Sundhedsforholdene for den tilbageblivende Besætning i Skibet. For at begrænse den økonomiske Rækkevidde for Staten af den foreslaaede Regel og for at afværge Misbrug har man anset det for nødvendigt at gøre det til en Grundbetingelse for dens Anvendelse, at Skibsføreren desuden ved Lægeattest fører Bevis for, at den Syges Helbredstilstand var fuldt tilfredsstillende, da han blev antaget.

Idet de foreslaaede Regler om Pleje og Hjemsendelse af Sømænd ved offentlig Foranstaltning, der indeholdes i det foreliggende Afsnit saavel som i det efterfølgende 7de Afsnit om Hyreaftalens Ophør ved Forlis, dels betegner en Udvidelse af de Staten paahvilende Forpligtelser og dels paa flere Punkter maa udformes nærmere gennem administrative Forskrifter, foreslaas det i Paragraffens sidste Stykke, at nærmere Regler herom kan fastsættes af Handelsministeren efter Samraad med Udenrigsministeren.

Til § 32.

Den foreslaaede Affattelse af Paragraffen tilvejebringer Overensstemmelse med det norske og det svenske Regeringsforslag. Kommissionsudkastets Regler paa dette Sted om Sømændens Hjemsendelse findes optaget i Bestemmelserne i Lovforslagets § 28.